

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΧΟΛΗΣ ΑΡΚΕΗΝ ΛΟΝΔΙΝΟ

29-30 Μαΐου 2021

Τονική Σκέψη:

**ΑΣ ΕΠΙΦΕΡΕΙ Η ΚΑΤΑΥΓΑΖΟΥΣΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ
ΠΛΗΡΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΟΗΤΕΙΑ
ΚΑΙ ΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΣΧΕΣΗΣ**

Πρόγραμμα για Σάββατο – 29 Μαΐου 2021

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΧΟΛΗΣ ΑΡΚΕΗΝ

Ας επιφέρει η Καταυγάζουσα Ενέργεια της Καθαρής Λογικής
Πλήρη Ελευθερία από τη Γοητεία
και ας αποκαλύψει την Αγάπη της Θείας Σχέσης

ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΧΟΛΗΣ ΑΡΚΕΗΝ

Διαδικτυακή Σύνδεση μέσω Zoom μόνο

(link: https://us02web.zoom.us/webinar/register/WN_D2Ak-hArQMCugPIAvIgcckQ)

Τονική Σκέψη 2021:

**ΑΣ ΕΠΙΦΕΡΕΙ Η ΚΑΤΑΥΓΑΖΟΥΣΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΗΣ ΛΟΓΙΚΗΣ
ΠΛΗΡΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΟΗΤΕΙΑ
ΚΑΙ ΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΣΧΕΣΗΣ**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Σάββατο 29 Μαΐου 2021

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ, ΑΝΟΙΧΤΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ

- 16.00** Καλωσόρισμα
- 16.10** Σε Αναζήτηση μιας Νέας Θρησκευτικής Ώθησης *Matthew Reilly*
- 16.45** Η Μεγάλη Επίκληση - στα Ελληνικά
- 16.50** Ελευθερία από τη Γοητεία:
Εικονοπλασίες σπουδαστών πάνω στην τονική σκέψη
Michael Madsen, John Hemming, Irene Maschio
- 17.00** Οραματισμός: Ανύψωση στο Φως της Καθαρής Λογικής
- 17.15** Διάλειμμα πέντε λεπτών
- 17.20** Αστρολογία και η Αποκάλυψη των Θείων Σχέσεων
Μια συζήτηση με τους Ευαγγέλια Τσαβδάρη και Ted Capstick
- 18.05** Ομαδικός Διαλογισμός: Επιτρέποντας την Είσοδο στο Φως
- 18.30** Λήξη

Όλοι οι ομιλητές είναι σπουδαστές της Σχολής Αρκέην

Για περισσότερες πληροφορίες παρακαλούμε απευθυνθήτε:

Arcane School – Suite 54 3 Whitehall Court

London SW1A 2EF / UK

Phone: + 44 (0)20.7839.4512 – lucis@londonlucistrust.org – www.lucistrust.org

ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΣΤΟ ΦΩΣ

I ΟΜΑΔΙΚΗ ΣΥΓΧΩΝΕΥΣΗ

Βεβαιώνουμε το γεγονός της ομαδικής συγχώνευσης και ολοκλήρωσης μέσα στο κέντρο καρδιάς του νέου ομίλου των εξυπηρετητών του κόσμου, που μεσολαβεί μεταξύ της Ιεραρχίας και της ανθρωπότητα:

*Είμαι ένα με τους αδελφούς μου στον όμιλο, και ότι έχω όλα είναι δικά τους.
Είθε η αγάπη που είναι μέσα στη ψυχή μου να διαχυθεί σ' αυτούς.
Είθε η δύναμη που είναι μέσα μου να τους ανυψώσει και να τους βοηθήσει.
Είθε οι σκέψεις που δημιουργεί η ψυχή μου να φτάσουν σ' αυτούς
και να τους ενθαρρύνουν*

II ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΗ

Προβάλλουμε μια γραμμή φωτεινής ενέργειας προς την πνευματική Ιεραρχία του πλανήτη, την πλανητική καρδιά, το μεγάλο Άσραμ του Σανάτ Κουμάρα και προς το Χριστό, στην καρδιά της Ιεραρχίας.

Εκτείνουμε τη γραμμή φωτός προς την Σαμπάλλα, το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή.

III ΑΝΩΤΕΡΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Κρατάμε τον ενατενίζοντα νου ανοιχτό στις εξωπλανητικές ενέργειες που εισρέουν στην Σαμπάλλα και ακτινοβολούνται μέσω της Ιεραρχίας. Χρησιμοποιώντας τη δημιουργική φαντασία επιχειρούμε να δούμε τα τρία πλανητικά κέντρα –Σαμπάλλα, Ιεραρχία, Ανθρωπότητα– να έρχονται βαθμιαία σε ευθυγράμμιση και αλληλεπίδραση.

IV ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΣ

Στοχαζόμαστε στην σπερματική σκέψη της συνδιάσκεψης:

*Ας επιφέρει η Καταυγάζουσα Ενέργεια της Καθαρής Λογικής
πλήρη Ελευθερία από τη Γοητεία
και ας Αποκαλύψει την Αγάπη της Θείας Σχέσης*

V ΚΑΤΑΣΤΑΛΛΕΞΗ

Με τη χρήση της δημιουργικής φαντασίας, οραματιζόμαστε τις ενέργειες του Φωτός, της Αγάπης και της Θέλησης-για-το-καλό να διαχέονται σ' ολόκληρο τον πλανήτη και να αγκυροβολούν πάνω στη Γη σε προετοιμασμένα κέντρα του φυσικού πεδίου μέσω των οποίων θα μπορέσει το Σχέδιο να εκδηλωθεί. (Χρησιμοποιούμε την εξαπλή πρόοδο της θείας Αγάπης σαν την αλληλουχία καταστάλαξης της ενέργειας – Σαμπάλλα / Ιεραρχία / ο Χριστός / ο νέος όμιλος εξυπηρετητών του κόσμου / άνθρωποι καλής θέλησης παντού στον κόσμο / φυσικά κέντρα διανομής)

VI ΚΑΤΩΤΕΡΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ

Επανεστιάζουμε την συνείδηση, ως όμιλος, μέσα στην περιφέρεια του μεγάλου Άσραμ. Από κοινού εκφωνούμε την βεβαίωση:

*Στο κέντρο όλης της Αγάπης στέκω.
Από αυτό το κέντρο, Εγώ, η ψυχή, θα κινηθώ προς τα έξω.
Από αυτό το κέντρο εγώ, εκείνος που υπηρετεί, θα εργασθώ.
Είθε η αγάπη του Θείου Εαυτού να διαχυθεί,
μέσα στην καρδιά μου, μέσω του ομίλου μου και σε ολόκληρο τον κόσμο*

Οραματιζόμαστε την κατερχόμενη πνευματική εισροή που απελευθερώνεται από την Σαμπάλλα μέσω της Ιεραρχίας και διοχετεύεται μέσα στην ανθρωπότητα δια του προετοιμασμένου αγωγού. Αναλογιζόμαστε πώς αυτές οι εισερχόμενες ενέργειες εγκαθιδρύουν την «Ατραπό του Φωτός» για τον ερχόμενο Παγκόσμιο Διδάσκαλο, τον Χριστό.

VII ΔΙΑΝΟΜΗ

Καθώς εκφωνούμε την Μεγάλη Επίκληση, οραματιζόμαστε τη διάχυση του Φωτός, της Αγάπης και της Δύναμης από την πνευματική Ιεραρχία μέσω των πέντε πλανητικών εισόδων (Λονδίνο / Νταρτζήλιγκ / Νέα Υόρκη / Γενεύη / Τόκιο) να ακτινοβολούν τη συνείδηση ολόκληρης της ανθρώπινης φυλής:

Από την εστία του Φωτός μέσα από τη Διάνοια του Θεού
Ας διαχυθεί φως μέσα στις διάνοιες των ανθρώπων.
Το Φως ας κατέλθει στη Γη.

Από την εστία της Αγάπης μέσα από την Καρδιά του Θεού
Ας διαχυθεί αγάπη μέσα στις καρδιές των ανθρώπων.
Είθε ο Χριστός να γυρίσει στη Γη.

Από το κέντρο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή
Ο σκοπός ας καθοδηγεί τις μικρές θελήσεις των ανθρώπων –
Ο σκοπός που οι Διδάσκαλοι γνωρίζουν και υπηρετούν.

Από το κέντρο που ονομάζουμε φυλή των ανθρώπων
Το Σχέδιο της Αγάπης και του Φωτός ας πραγματοποιηθεί
Και είθε να σφραγίσει την πύλη του κακού.

Το Φως, η Αγάπη και η Δύναμη ας αποκαταστήσουν το Σχέδιο πάνω στη Γη.

ΟΜ ΟΜ ΟΜ

* * *

Γειά σας και καλώς ήλθατε στην διαδικτυακή συνδιάσκεψη της Σχολής Αρκέην του Λονδίνου –την τελευταία φάση μιας τριμερούς συνδιάσκεψης που ξεκίνησε– και μοιάζει να πέρασε πολύς καιρός – τον Απρίλιο υπό τις καταυγάζουσες ενέργειες του Φεστιβάλ του Βούδα στο Βεσάκ και συνεχίστηκε με την συνδιάσκεψη της Γενεύης το προηγούμενο Σαββατοκύριακο. Καθώς εργαζόμαστε πλέον με τις ανάλαφρες ενέργειες των Διδύμων, περνάμε μέσα στην ακτινική επιρροή της Αγάπης-Σοφίας, την ρυθμιστική ενέργεια του ηλιακού μας συστήματος. Σχετικά με το Φεστιβάλ των Διδύμων που πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη, η παράδοση αναφέρει ότι για αυτή την περίπτωση, κάθε χρόνο, ο Χριστός διαβάζει το τελευταίο κήρυγμα του Βούδα μπροστά στην συναθροισμένη Ιεραρχία. Είναι ένα Φεστιβάλ βαθιάς επίκλησης και εφέλκυσης, έφεσης και συντροφικότητας, ανθρώπινης και πνευματικής ενότητας. Επίσης, αποτυπώνει και μεταδίδει την βαθιά πνευματική συντροφικότητα των δύο αυτών αδελφών που λέγεται ότι είναι «θεματοφύλακες μιας κοσμικής αρχής από την καρδιά του ήλιου προς την καρδιά κάθε ανθρώπινου όντος πάνω στον πλανήτη».

Αυτό μας οδηγεί στην τονική σκέψη της συνδιάσκεψης αυτού του έτους:

***Ας επιφέρουν οι καταυγάζουσες ενέργειες της καθαρής λογικής
πλήρη ελευθερία από την γοητεία
και ας αποκαλύψουν την αγάπη της θείας σχέσης.***

Προφανώς, όλοι συμφωνούμε ότι μια από τις πιο επείγουσες ανάγκες αυτή την εποχή είναι να εμβαθύνει η ανθρωπότητα την αντίληψή της για την φύση της αγάπης, ενώ όσοι συνειδητά βαδίζουμε πάνω στην Ατραπό ωθούμαστε, μέσα από την τονική σκέψη, να αναγνωρίσουμε ότι η Αγάπη εκφράζεται σε διάφορα πεδία ή επίπεδα συνείδησης και ότι ο στόχος ενώπιον μας είναι η αφύπνιση της Ενόρασης ή άλλως γνωστής ως καθαρή λογική. Καλούμαστε να συλλογιστούμε επιμελώς στο γεγονός ότι «η καρδιά είναι μια όψη της καθαρής λογικής», διότι «αγάπη και λογική είναι συνώνυμοι όροι» από μια ανώτερη άποψη. Η καθαρή λογική της βουδικής συνείδησης είναι απαλλαγμένη από την παρεμβολή του κατώτερου νου. Είναι συνεπώς ένας στόχος στην εκπαίδευση για μαθητεία, η οποία με την πρακτική του διαλογισμού προωθείται ταχύτερα, καθώς ανεβαίνουμε βουνά από εμπόδια, γοητείες και πλάνες, έως ότου φτάσουμε στον καθαρό αέρα και την ανοιχτωσιά της βουνοκορφής. Εδώ, το φως της αλήθειας, της ομορφιάς και της αρμονίας του θείου σχεδίου γίνεται ορατό και γνωστό από τον ομαδικό νου και ο αντικατοπτρισμός του επιστρέφει στην ανθρώπινη συνείδηση.

Στην Σχολή Αρκέην, οι διαλογισμοί και άλλες τεχνικές αποβλέπουν στην κατασκευή μιας γέφυρας στη συνείδηση, που λειτουργεί για την ανύψωση της συνείδησής μας σε ανώτερα κέντρα, όπου οι εσωτερικοί όμιλοι εργάζονται για την δια-

μόρφωση του θείου Σχεδίου. Και, όπως μας θυμίζει μια φράση στο πρόγραμμα «... μια παγκόσμια αναγνώριση του Σχεδίου... είναι η μεγαλύτερη επίτευξη της ενόρασης σε αυτόν τον παγκόσμιο κύκλο».

Η φύση αυτής της μεταβατικής εποχής, κατά την οποία όλο και περισσότερο φως εισρέει στην ανθρώπινη συνείδηση, σημαίνει ότι παρουσιάζει ιδιαίτερες προκλήσεις. Η χρήση κοινής λογικής στην πνευματική εκπαίδευση είναι απαραίτητη εάν πρόκειται να διάγουμε ζωές χρησιμότητας και υπηρεσίας, μαθαίνοντας να απελευθερώνουμε το Φως με το οποίο ερχόμαστε σε επαφή κατά τον διαλογισμό μέσα από προετοιμασμένα και εξαγνισμένα σώματα σε κάθε επίπεδο. Τότε, είναι δυνατόν να μεταδώσουμε το φως της αλήθειας χωρίς παραμόρφωση – απαραίτητη προϋπόθεση, εάν πρόκειται να γίνουμε ακτινοβόλα σημεία φωτός σε έναν κόσμο αστρικής ή συναισθηματικής γοητείας.

Τώρα, ας περάσουμε για λίγες στιγμές σε σιωπή προτού εκφωνήσουμε το μάντραμ της Γκαγιατρί, μια από τις πιο αρχαίες επικλήσεις, στην οποία γίνεται επίκληση στον Ήλιο της Δικαιοσύνης.

**Ω Εσύ που Υποβαστάζεις το σύμπαν,
Από τον Οποίο όλα προέρχονται,
Στον Οποίο όλα τα πράγματα επιστρέφουν,
Αποκάλυψε σε μας το πρόσωπο του αληθινού Πνευματικού Ήλιου
Κρυμμένο πίσω από ένα δίσκο χρυσού Φωτός
Έτσι ώστε να γνωρίσουμε την Αλήθεια
Και να κάνουμε ολόκληρο το καθήκον μας
Καθώς πορευόμαστε προς τα ιερά σου Πόδια.**

Αυτό το Σαββατοκύριακο έχουμε μερικές εξαιρετικές παρουσιάσεις που καλύπτουν μια σειρά από θέματα στο πνεύμα της τονικής σκέψης. Στις σημερινές περιλαμβάνονται σύντομες «εικονοπλασίες» από τρεις σπουδαστές σχετικά με την «Ελευθερία από την Γοητεία» και στη συνέχεια μια άσκηση οραματισμού: **Ανύψωση μέσα στο Φως της Καθαρής Λογικής**, και ακολουθεί μια συζήτηση ανάμεσα σε δύο σπουδαστές με θέμα **Αστρολογία και η Αποκάλυψη των Θείων Σχέσεων**.

Αρχικά, έχω την ευχαρίστηση να παρουσιάσω τον Matthew Reilly, ο οποίος θα μιλήσει για ένα από τα Τμήματα του Σχεδίου, εκείνο της Θρησκείας, για το οποίο θα μας δώσει μια άποψη με θέμα: **Σε Αναζήτηση μιας Νέας Θρησκευτικής Ώθησης**. Ο Μάθιου έχει υπόβαθρο γνώσης στην ιστορία και τρέφει ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τις διάφορες προσεγγίσεις της θρησκείας.

* * *

Σε Αναζήτηση μιας Νέας Θρησκευτικής Ώθησης

Matthew Reilly

Όταν τον Μάρτιο του 2020 η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας κήρυττε το ξέσπασμα του κορονοϊού σε πανδημία, ο αριθμός των διαδικτυακών αναζητήσεων –μέσω της Google– για την προσευχή αυξήθηκε στο υψηλότερο επίπεδο που καταγράφηκε ποτέ. Επίσης, τον Απρίλιο του περασμένου έτους, πραγματοποιήθηκε μια λειτουργία με προκαθήμενο τον Αρχιεπίσκοπο του Καντέρμπουρυ από το τραπέζι της κουζίνας του, η οποία προσέλκυσε πέντε εκατομμύρια θεατές και χαρακτηρίστηκε από την Εκκλησία της Αγγλίας ως η μεγαλύτερη συνάθροιση εκκλησιάσματος στην ιστορία της. Αυτή η ανανεωμένη θρησκευτική αξίωση δείχνει μια μαζική επίκληση και ένα μεγάλο αίτημα που εξέφρασε η ανθρωπότητα εν μέσω καταστροφής. Η επικλητική κραυγή απευθύνεται σε εκείνη την υπερβατική δύναμη, για την οποία πιστεύουμε ότι μπορεί, και πρέπει, να έρθει προς βοήθειά μας σε αυτή την ακραία στιγμή. Η θρησκεία, όπως ορίζεται από την Αλίκη Μπέιλη, είναι «το όνομα που δίνεται στην επικλητική έκκληση της ανθρωπότητας και στην εφελκυστική ανταπόκριση της μεγαλύτερης Ζωής σε αυτή την κραυγή». Παντού στον κόσμο καταγράφεται στους ανθρώπους μια βαθιά πνευματική ανάγκη αυτή την περίοδο.

Ωστόσο, στον 21ο αιώνα, η θρησκεία φαίνεται να περνάει κρίση. Από τη μία πλευρά, παρατηρείται μια επανεμφάνιση ευαγγελικών και σκληροπυρηνικών φονταμενταλιστών, ενώ από την άλλη φαίνεται να υπάρχει απώλεια πίστης, που συνοδεύεται από τη μείωση θρησκευτικής συμμετοχής και την άνοδο κοσμικών κοινωνιών. Παίρνουμε το μέρος των ακραίων ή τείνουμε προς τους φιλελεύθερους; Ή, μήπως, υπάρχει κάποια εναλλακτική επιλογή; Καθώς βγαίνουμε από την εποχή των Ιχθύων και μεταβαίνουμε στην εποχή του Υδροχόου, οι κανόνες και οι θεσμοί που μας έχουν υπηρετήσει στο παρελθόν δεν είναι πλέον κατάλληλοι για να φιλοξενήσουν τις νέες πνευματικές ιδέες.

Η παραδοσιακή θρησκεία φαίνεται να βρίσκεται σε φθίνουσα πορεία. Σε μια πρόσφατη έρευνα που πραγματοποιήθηκε με δημοσκόπηση, μόνο το 47% του πληθυσμού των ΗΠΑ είναι μέλη σε κάποια εκκλησία, τζαμί ή συναγωγή, σε σχέση με το 70% πριν από δύο δεκαετίες. Ενώ, σύμφωνα με στοιχεία που δημοσίευσε το Γραφείο Εθνικής Στατιστικής το 2019, ο αριθμός των ανθρώπων στη Βρετανία που δηλώνουν χωρίς θρησκεία έχει αυξηθεί κατά 46% τα τελευταία επτά χρόνια, καθιστώντας τούς μη θρησκευόμενους ανθρώπους την ταχύτερα αναπτυσσόμενη ομάδα στη χώρα.

Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί όταν ερμηνεύουμε αυτό που εννοούν οι άνθρωποι με τον χαρακτηρισμό «χωρίς θρησκεία». Τα άτομα αυτά μπορεί να μην ενδιαφέρονται για την οργανωμένη θρησκεία, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι ακραιφνείς άθεοι. Πολλοί ερευνητές διαπίστωσαν ότι παράλληλα με τη μείωση του αριθμού των εκκλησιαζομένων στη Δύση, σημειώθηκε μια αισθητή άνοδος της πνευματι-

κότητας. Το πρόγραμμα “Understanding Unbelief” στο Πανεπιστήμιο του Κεντ στο Ηνωμένο Βασίλειο διεξάγει μια τριετή έρευνα μεταξύ έξι εθνών εξετάζοντας εκείνους οι οποίοι, όπως λένε, δεν πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός και ορίζονται ως άθεοι και εκείνους που δεν πιστεύουν ότι μπορούμε να γνωρίζουμε την πιθανότητα ύπαρξης του Θεού, και ορίζονται ως αγνωστικιστές. Σε προσωρινά αποτελέσματα που κυκλοφόρησαν τον Μάιο του 2019, οι ερευνητές διαπίστωσαν ότι λίγοι από τους μη πιστεύοντες στην πραγματικότητα ταυτίζονται με αυτές τις ταμπέλες. Περίπου τα τρία τέταρτα των αθεϊστών και εννέα στους δέκα αγνωστικιστές είναι ανοιχτοί στην ύπαρξη υπερφυσικών φαινομένων, συμπεριλαμβανομένου ενός ευρύτατου φάσματος, από αστρολογία μέχρι μυστήρια όντα και μεταθανάτια ζωή.

Ο σπουδαιότερος παράγοντας στη μακρόχρονη φθίνουσα πορεία της οργανωμένης θρησκείας υπήρξε η άνοδος της ηθικής αυτονομίας. Οι θέσεις για τον γάμο ανάμεσα στο ίδιο φύλο, την ομοφυλοφιλία, τα δικαιώματα των γυναικών, την άμβλωση και την ευθανασία έχουν αλλάξει μέσα σε μια γενιά. Το 2019, ο Πάπας Φραγκίσκος δήλωνε ότι η Καθολική Εκκλησία έπρεπε να αναγνωρίσει ένα αφήγημα ανδροκρατικής κυριαρχίας και σεξουαλικής κακοποίησης γυναικών και παιδιών και να αποκαταστήσει τη φήμη της μεταξύ των νέων αλλιώς κινδυνεύει να περάσει «στο μουσείο». Οι σημερινές νεότερες γενιές έχουν μια διαφορετική αίσθηση περί ψυχής, νοήματος και ηθικής, που απορρίπτει το καταγεγραμμένο ιστορικό της παραδοσιακής θρησκείας σε επίπεδο κακοποίησης, ρατσισμού, ομοφοβίας και σεξισμού. Ως αποτέλεσμα, όλο και περισσότεροι άνθρωποι αποφάσισαν να στραφούν αλλού για να καλύψουν ερωτήματα και ανάγκες που αφορούν την πίστη τους.

Ποιο ήταν, λοιπόν, αυτό που πήρε τη θέση της θρησκείας; Ιδιαίτερα, τα τελευταία σαράντα περίπου χρόνια, η ανθρωπότητα ακολουθεί μια ακόμη πιο κραταιά θρησκεία, γύρω από την οποία φτιάξαμε τις ζωές μας: την οικονομία. Όπως οι παλιές θρησκείες που έχουν εκτοπιστεί, με την πάροδο του χρόνου παρεισέφρησε σταδιακά ένα ιερατείο οικονομολόγων παίρνοντας τον ρόλο που είχαμε αφαιρέσει από τους θρησκευτικούς ηγέτες – καθοδηγώντας μας για το πώς θα φτάσουμε σε μια γη της επαγγελίας, όπου θα υπάρχει υλική αφθονία και ατέρμονη ικανοποίηση. Ο αχαλίνωτος υλισμός που παράγεται από τον καταναλωτισμό, με τις δυσμενείς επιπτώσεις του στον φυσικό μας κόσμο και την ευθραυστότητα των οικονομικών μας συστημάτων, κάνει τους ανθρώπους να αναρωτιούνται εάν υπάρχει κάτι διαφορετικό στο οποίο αξίζει να εναποθέσουμε την πίστη μας.

Οι παγκόσμιες θρησκείες μας δεν έχουν διαφύγει από αυτή την ελκυστική γοητεία. Η «Γοητεία» αφορά τον κόσμο της συναισθηματικής ύπαρξης και της επιθυμίας. Αυτή είναι η αίγλη που παράγει ψευδείς αξίες, περιττές και πλασματικές ανάγκες, τις έγνοιες, τις μέριμνες και τις ανησυχίες μας. Καθώς η ανθρώπινη επιθυμία έχει στραφεί προς το υλικό επίπεδο, οι επιθυμίες των θρησκειών μας έχουν λανθασμένο προσανατολισμό και οι υλιστικές και φανατικές φιλοδοξίες τους, φέρνουν γρήγορα τον εκφυλισμό τους. Συνδύασαν πολιτικές βλέψεις με πομπώδεις επιδείξεις

και τελετές μεγαλοπρέπειας, με μεγάλα πέτρινα οικοδομήματα, και μια επιβαλλόμενη εξουσία. Αυτές οι μέθοδοι δρομολογήθηκαν για την μεγιστοποίηση των αριθμών προσωπικού πλούτου, κύρους και δύναμης. Αυτά φυλακίζουν το ελεύθερο πνεύμα στον άνθρωπο και παρεμποδίζουν την καταυγάζουσα ενέργεια της καθαρής λογικής. Στα «Προβλήματα της Ανθρωπότητας», ο Θιβετανός διδάσκαλος επισημαίνει ότι ο Χριστός δεν θα ένιωθε άνετα μέσα στις σημερινές εκκλησίες με τις τελετουργίες και τα μεγαλεία τους – αυτά δεν θα είχαν το παραμικρό ενδιαφέρον για τον απλό Υιό του Θεού.

Ίσως, με τη βοήθεια της Ψυχολογίας να μπορέσει να μεταστραφεί η προβληματική άποψη της Δύσης, ότι ο κόσμος έχει αποκλειστικά υλική υπόσταση. Ο ψυχολόγος Αβραάμ Μάσλοου κατέδειξε ότι η φύση του ανθρώπου εκτείνεται πέραν εκείνης που είναι φυσική και εξωτερικά εμφανής, λέγοντας ότι *«ο άνθρωπος έχει μια ανώτερη και υπερβατική φύση... η δυνατότητα της θέωσης ή ομοίωσης με τον Θεό αποτελεί μέρος της ανθρώπινης φύσης, παρότι αυτό συχνά δεν γίνεται ορατό στην πραγματικότητα. Δεν παύει, όμως, να είναι μια δυναμική της ανθρώπινης φύσης»*. Επιβεβαιώνονται τα θεϊκά προσόντα που υπάρχουν εν δυνάμει στον άνθρωπο και τα οποία θα μπορούσαν να ονομαστούν Χριστική συνείδηση, από έναν ψυχολόγο. Η ομοιότητα των εννοιών σε σχέση με τη φύση του ανθρώπου μεταξύ ψυχολογίας και θρησκείας είναι προφανής. Η ψυχοθεραπεία είναι όλο και πιο δημοφιλής σήμερα, με υψηλή ζήτηση θεραπειών. Καθώς αυτές οι ιδέες διεισδύουν σε μεγαλύτερο μέρος της συμβατικής κοινωνίας, υπάρχει περίπτωση μια νέα θρησκευτική ώθηση να διαφαίνεται στον κόσμο της επιστήμης;

Η παρουσίαση της θεϊκής αλήθειας μέσω της θρησκείας δεν έχει συμβαδίσει με την ανάπτυξη της ανθρώπινης διάνοιας, σε αντίθεση με την επιστήμη. Για τις έλλογες και νοητικά πολωμένες μάζες, η επιστήμη προσφέρει ένα ορθολογικό σύστημα που οι άνθρωποι μπορούν να εμπιστευτούν. Η ιδέα ότι όλα είναι αλληλένδετα και ότι υπάρχει μια θεμελιώδης ενότητα πίσω από τις διάφορες μορφές του κόσμου αποτελεί ένα επαναλαμβανόμενο θέμα στις ανατολικές θρησκείες. Η μεταφυσική δείχνει ότι είμαστε ένα με το σύμπαν μας και άρρηκτα συνδεδεμένοι με μια μυστηριώδη ενέργεια που ονομάζεται «Ενεργειακό Πεδίο Μηδενικού Σημείου» (Zero Point Energy Field). Ορισμένοι επιστήμονες αποκάλεσαν αυτή την ενέργεια Νου του Θεού. Και στον τομέα της θεραπευτικής, η επιστήμη αποδεικνύει την ικανότητα ανάκαμψης χωρίς τη χρήση φαρμάκων ή άλλων ορατών μέσων βοήθειας. Πρόκειται για ένα φαινόμενο, χαρακτηριστικό πολλών μεγάλων θρησκευτικών ηγετών σε ολόκληρη την ιστορία. Ο βιολόγος Μπρους Λίπτον υποστηρίζει ότι τα γονίδια μας είναι κυανοτυπίες που ο νους μπορεί να διαβάσει. Ο νους υποδεικνύει στα κύτταρα το αναμενόμενο και τα κύτταρα εισέρχονται στο DNA και δημιουργούν αυτό που ο νους προσδοκά. Εάν μπορέσουμε να ενεργοποιήσουμε ορισμένα γονίδια, ποιες θεϊκές δυνατότητες θα είχαμε, τότε, τη δυνατότητα να προσεγγίσουμε;

Η επιστήμη και η θρησκεία βρίσκονται από παράδοση σε σύγκρουση, καθώς

ανταγωνίζονται για τον έλεγχο. Και οι δύο καταλήγουν στον δογματισμό, όταν αυτό-προωθούνται αποκλειστικά ως το καλύτερο ή αποκλειστικά αντικειμενικό μέσο με το οποίο η κοινωνία θα πρέπει να καθορίζει αξίες, και ισχυριζόμενες ότι από μόνες τους είναι σε θέση να μας δώσουν πλήρη και αξιόπιστη γνώση της πραγματικότητας. Ωστόσο, στις αγνότερες εκφράσεις τους, αποτελούν αμφοτέρως, όψεις της θειότητας την οποία που αντιπροσωπεύουν μέσα από διαφορετικές μορφές, με πολύ παρόμοια μηνύματα στον πυρήνα τους. Η Αλίκη Μπέιλη έγραφε, ότι *«ο δρόμος της επιστήμης χρειάζεται τόσο βαθιά στο ανθρώπινο γένος όσο και ο δρόμος της θρησκείας, γιατί ο «Θεός» συναντάται εξίσου και στους δύο δρόμους»*.

Η αρχική απλότητα των μεγάλων θρησκειών μας, έχει χαθεί. Οι θεολόγοι έχουν καταστήσει τη διδασκαλία περίπλοκη και απρόσιτη σε πολλούς, με τις θεμελιώδεις και θεϊκές αλήθειες να αποκρύπτονται μέσα στο σύνολο της γοητείας και της πλάνης. Η θρησκεία συχνά εμπλέκεται σε συζητήσεις περί ερμηνείας και ιστορικής ακρίβειας όσον αφορά τις ρήσεις των μεγάλων πνευματικών ηγετών μας. Το σημαντικό και αυτό στο οποίο πρέπει να προχωρήσουν οι παγκόσμιες θρησκείες μας για να επιβιώσουν, είναι να προωθήσουν την ατομική μας θεϊκή δυνατότητα και το εσωτερικό νόημα πίσω από τις ζωές των πνευματικών μας δασκάλων. Εσωτερική θρησκεία σημαίνει να διεισδύει κάποιος βαθύτερα στον εαυτό του, ώστε να βρει το μυστήριο της δικής του αληθινής φύσης και να ανακαλύψει τις ομαδικές σχέσεις και την σχέση με το μεγαλύτερο Όλον.

Στο θεμελιώδες της βιβλίο «Εσωτερικός Χριστιανισμός», η Άννι Μπέζαντ υποστηρίζει ότι η εσωτερική παράδοση βρίσκεται ενσωματωμένη στις τελετουργίες και τις δοξασίες του Χριστιανισμού. Έγραφε, ότι κάθε άτομο *«είναι ένας εν δυνάμει Χριστός και ότι η ζωή του Χριστού σε έναν άνθρωπο εκτυλίσσεται ακολουθώντας το περίγραμμα της ιστορίας του Ευαγγελίου στα εκπληκτικά του γεγονότα»*. Η ιστορία του Χριστού είναι μια πλήρης έκφραση αυτού που συμβαίνει, και θα πρέπει να συμβαίνει, μέσα μας εάν θέλουμε να ξεκλειδώσουμε τις πλέον ενδόμυχες δυνατότητές μας. Πρόκειται για την διαδικασία της θυσίας, του θανάτου και της ανάστασης, όπως εκδηλώνεται σε όλα τα επίπεδα συνείδησης, τόσο κοσμικής όσο και ανθρώπινης.

Η έμφαση των εκκλησιών δόθηκε στον νεκρό Χριστό. Ως αποτέλεσμα, οι άνθρωποι έχουν ξεχάσει τον Χριστό ο οποίος –ανέκφραστος και εν πολλοίς μη ανακαλυφθείς ως τώρα από την πλειονότητα– ενυπάρχει, επίσης, σε κάθε άτομο. Κάθε θρησκεία χρειάζεται να διδάξει το γεγονός ότι ο Θεός είναι ενυπάρχων καθώς και υπερβατικός. Οι πέντε προσωπικές εμπειρίες του Χριστού ενσωματώνουν την ατομική εμπειρία και τις μύσεις μέσα από τις οποίες αρκετοί από εμάς μπορούμε να περάσουμε σήμερα. Όταν ολοκληρωθεί η διαδικασία της κάθαρσής μας από το κακό και τον υλισμό, θα είμαστε έτοιμοι να υποβληθούμε στη νέα γέννηση του ενοικούντος Χριστού. Η συνειδητοποίηση των πολλών φρικαλεοτήτων στον σημερινό κόσμο θα μπορούσε να ερμηνευθεί ως εκκαθαριστική του δρόμου για μια μεγάλη κάθαρση.

Είναι πιθανόν, οι παγκόσμιες θρησκείες να προσεγγίσουν η μια την άλλη και να ενωθούν ενόψει μιας παγκόσμιας απειλής, όπως η περιβαλλοντική κρίση. Μια νέα θρησκευτική ώθηση, βασισμένη σε μια οικολογική θεολογία που θα αποκαταστήσει την παραμελημένη σχέση μας με τον φυσικό κόσμο, από τον οποίο εξαρτάται τελικά η επιβίωσή μας ως είδος. Τον Ιούνιο του 2019, χιλιάδες άνθρωποι διαδήλωσαν στο Λονδίνο, καλώντας τους εκπροσώπους της κυβέρνησής τους να αναλάβουν επείγουσα δράση σχετικά με την έκτακτη ανάγκη για το κλίμα και το περιβάλλον. Θρησκευτικοί ηγέτες και άνθρωποι από διαφορετικές θρησκείες ενώθηκαν και διαδήλωσαν σε μια κοινή πορεία.

Στο πλαίσιο μιας περιβαλλοντικής κρίσης, όλοι μας νιώθουμε την παρόρμηση να συνδεθούμε με το άμεσο περιβάλλον μας και να παραμείνουμε στα τοπικά μας ζητήματα. Αυτό δημιουργεί τις προϋποθέσεις για μια αναθέρμανση του ενδιαφέροντος για τις παγανιστικές και γηγενείς θρησκείες στις περιοχές όπου κατοικούμε. Ο παγανισμός μπορεί να χαρακτηριστεί σαν μια παγκόσμια ανθρώπινη ανταπόκριση στην φύση και διευκολύνει μια πνευματική σύνδεση με τον φυσικό μας κόσμο. Υπάρχουν πολλά παραδείγματα παγανιστικών και φυσιολατρικών θρησκειών σε όλο τον κόσμο. Το Σίντο (Shinto) είναι μια αρχαία ανιμιστική θρησκεία που εξακολουθεί να ασκείται ευρύτατα στην υπερσύγχρονη Ιαπωνία. Οι Ιρλανδοί, ως γνωστόν, περιγράφουν την κατ' όνομα Καθολική χώρα τους ως έναν τόπο όπου ένα λεπτό Χριστιανικό επίχρισμα ζωγραφίστηκε πάνω από έναν αρχαίο παγανισμό. Ενώ, στην Ισλανδία, από τότε που αναγνωρίστηκε ως επίσημη θρησκεία, το Άσατρου (Ásatrú) κατασκευάζει τον πρώτο παγανιστικό ναό της Ισλανδίας μετά από σχεδόν 1.000 χρόνια. Η αναβίωση σχεδόν ξεχασμένων αυτοχθόνων παραδόσεων ανοίγει δρόμους έκφρασης σύγχρονων προβληματισμών, ενώ η αρχαία σοφία διατηρείται στους τόπους μας.

Η εμφάνιση του διαλογισμού στην επικρατούσα κουλτούρα υποδεικνύει μια νέα θρησκευτική ώθηση που δεν περιορίζεται σε ένα συγκεκριμένο σύστημα πεποιθήσεων. Παρότι, ο Βουδισμός και οι Ανατολικές θρησκείες έχουν υποστηρίξει αυτή την γραμμή πρακτικής εδώ και χιλιάδες χρόνια, ο διαλογισμός ασκείται, επίσης, από εκείνους που δεν αυτό-προσδιορίζονται ως πνευματικοί ή θρησκευόμενοι άνθρωποι. Όταν χρησιμοποιείται σωστά, ο διαλογισμός επιτρέπει στο νου να λειτουργήσει ως αγωγός λήψης και κατεύθυνσης των ενεργειών της θειότητας στην ανθρώπινη συνείδηση.

Στην “Μαθητεία στη Νέα Εποχή”, ο Θιβετανός διδάσκαλος βεβαιώνει ότι *«το αποτέλεσμα του ανθρώπινου διαλογισμού αυτή την εποχή είναι η αλλαγή των συνθηκών, η επίκληση των ανώτερων, πνευματικών δυναμιτοτήτων, η εργασία με συγκέντρωση... μέσα στον κόσμο των ανθρώπων και μέσα στο Βασίλειο του Θεού... [δημιουργώντας] έναν αγωγό επαφής μεταξύ ψυχής και πνεύματος»*. Σε κάθε όψη της πλανητικής μας ζωής υπάρχουν κύκλοι άμπωτης και πλημμυρίδας πνευματικών ενεργειών, με τις οποίες μπορούν συνειδητά να συνεργαστούν οι ομάδες όσο και τα άτομα. Ένας από τους σημαντικότερους ενεργειακούς κύκλους συμπίπτει με

τις φάσεις της σελήνης που φτάνουν στην κορύφωσή τους κατά την στιγμή της πανσελήνου. Την ώρα της πανσελήνου, η ενέργεια του αστερισμού που επηρεάζει τη συγκεκριμένη περίοδο μπορεί να διοχετευτεί μέσω διαλογισμού στις διάνοιες και τις καρδιές όλων των ανθρώπων. Σήμερα, αναρίθμητες ομάδες υπηρεσίας, μεγάλες και μικρές, συναντώνται τακτικά σε όλο τον κόσμο κάθε μήνα για διαλογισμό και οι άνθρωποι όλο και περισσότερο συντονίζονται με τους κύκλους της σελήνης.

Η προαιώνια φιλοσοφία θεωρεί ότι όλες οι θρησκευτικές παραδόσεις στον κόσμο μοιράζονται μία και μοναδική προέλευση από την οποία αναπτύχθηκε όλη η εσωτερική και εξωτερική σοφία. Έχουμε ένα πολύτιμο όφελος όταν συνειδητοποιούμε την ομοιομορφία της διδασκαλίας, όπως αυτή δίνεται τόσο στην Ανατολή όσο και στη Δύση. Έχουμε ως υπόβαθρο έναν πακτωλό γνώσεων και η θρησκεία θα πρέπει να συναχθεί από αυτές τις άφθονες και πλούσιες πηγές. Εάν οι διαφορετικές πνευματικότητες μας ήταν σε θέση να ανακαλύψουν η μία την άλλη, με τα δυνατά και τα αδύνατα σημεία τους, ενόσω μοιραζόμαστε το άθροισμα της σοφίας τους, θα θέταμε τα θεμέλια για μια πραγματική ενότητα. Οι σχέσεις ανάμεσα στις θρησκευτικές μας οργανώσεις αλλάζουν, από εντελώς συμπαγείς και ασυμβίβαστες θέσεις, σε έναν αυξανόμενο διάλογο και μια συλλογική προσέγγιση. Νωρίτερα αυτήν την εβδομάδα, τέθηκε ο θεμέλιος λίθος του *Οίκου του Ενός* (House of One), σε τελετή στο Βερολίνο. Αυτός ο νέος τόπος λατρείας φέρνει μαζί Χριστιανούς, Εβραίους και Μουσουλμάνους κάτω από μια στέγη και θα περιλάβει μια εκκλησία, μια συναγωγή και ένα τζαμί – όλα συνδεδεμένα με έναν κεντρικό χώρο συνάντησης. Άνθρωποι από διαφορετικέςπίστεις και θρησκείες, καθώς και όσοι δεν πιστεύουν, θα προσκληθούν σε εκδηλώσεις και συζητήσεις στη μεγάλη αίθουσα των εγκαταστάσεων.

Μια νέα θρησκευτική ώθηση θα μπορούσε να αναδυθεί γοργά, καθώς τα σύγχρονα διαδικτυακά κινήματα προσελκύουν ακόλουθους (followers) με ρυθμούς που ήταν αδιανόητοι στο παρελθόν. Οι άνθρωποι έχουν αρχίσει να δημιουργούν τις δικές τουςπίστεις. Μια από τις προσεγγίσεις είναι ο συγκρητισμός (syncretism), η ποικιλότητα («pick and mix») ενός συνδυασμού παραδόσεων και πρακτικών που συχνά προκύπτει από την πολιτισμική ανάμειξη. Σε αρκετές θρησκείες υπάρχουν στοιχεία συγκρητισμού, παρότι με την πάροδο του χρόνου αυτά αφομοιώνονται και γίνονται ρουτίνα. Γιορτές, όπως των Χριστουγέννων και του Πάσχα, για παράδειγμα, περιέχουν αρχαία ειδωλολατρικά χαρακτηριστικά, ενώ η καθημερινή πρακτική πολλών ανθρώπων στην Κίνα περιλαμβάνει ένα μείγμα Βουδισμού, Ταοϊσμού και Κομφουκιανισμού. Μια εναλλακτική λύση είναι η βελτιστοποίηση. Νέα θρησκευτικά κινήματα επιζητούν, πολλές φορές, να διατηρήσουν τις κύριες διαχρές μιας παλαιότερης θρησκείας, ενώ αφαιρούν από αυτήν επίμαχα σημεία που μπορεί να έχουν καταντήσει ασφυκτικά ή απαρχαιωμένα.

Η φύση, μας υπενθύμισε τη διασύνδεση και την αλληλεπίδραση της ζωής μέσω της γενικευμένης πανδημίας και της περιβαλλοντικής κρίσης. Η ενότητα είναι πλέ-

ον μια από τις πρωταρχικές σκέψεις μας, καθώς διαθέτουμε τη δύναμη της λύτρωσης για τον εαυτό μας και τον πλανήτη μας. Μπορούμε να αξιοποιήσουμε αυτήν την ευκαιρία και να ενώσουμε τις δυνάμεις μας; Είναι δυνατόν η ήδη εδραιωμένη παραδοσιακή σοφία να εκσυγχρονιστεί; Θα προβάλλει μια καινούργια δομή για να καλύψει το κενό στην διάλυση της παλιάς τάξης; Η θρησκεία δεν θα εξαφανιστεί. Η ανθρώπινη ανάγκη για ένα κοινό σύστημα πίστης είναι εξαιρετικά μεγάλη. Με την έλευση της τεχνολογίας, έχουμε στη διάθεσή μας τις κατάλληλες δομές για ένα νέο παγκόσμιο θρησκευτικό πνεύμα, που προωθεί την ενότητα, είναι περισσότερο επιστημονικό και συνδυάζει τα βέλτιστα από τα παλαιότερα, προκειμένου να αντιμετωπίσει την τρέχουσα παγκόσμια ανάγκη. Η ανάγκη για έναν μεσολαβητή θείων σχέσεων έχει παρέλθει, καθώς είμαστε όλοι εσωτερικά εξοπλισμένοι με την ικανότητα να επικοινωνούμε, να δημιουργούμε επαφή και να ενσωματώνουμε το θεϊκό, εδώ επάνω σε αυτή την Γη. Η θρησκεία θα εξελίσσεται με τις εποχές, όπως συμβαίνει με όλη τη ζωή και κάθε φορά θα ερχόμαστε όλο και πιο κοντά στην έκφραση της αγάπης της θείας σχέσης που θα ανοίξει την πόρτα στην «Οδό της Ανώτερης Εξέλιξης».

* * *

Ελευθερία από τη Γοητεία

Εικονοπλασίες Σπουδαστών πάνω στην Τονική Σκέψη

Michael Madsen

Ας επιφέρει η καταυγάζουσα ενέργεια της καθαρής λογικής πλήρη ελευθερία από τη γοητεία και ας αποκαλύψει την αγάπη της Θείας Σχέσης

Η ενόραση αντιλαμβάνεται με σαφήνεια ότι μόνο η Αγάπη της Θείας Σχέσης ΥΠΑΡΧΕΙ, και διαπερνά τα πάντα. Αυτή η αγάπη, αυτή η θεία σχέση, είναι η Παρουσία μέσα στην οποία ζούμε και κινούμαστε και υπάρχουμε.

Ωστόσο, στην καθημερινή μας συνείδηση, αυτή η θεία αγάπη και σχέση, συχνά, καλύπτεται από τη γοητεία. Η θεμελιώδης πλάνη ότι «Εγώ» είμαι ξεχωριστός και αποκομμένος από «Εσάς» ή «Εκείνους» αποτελεί το νήμα από το οποίο είναι υφασμένα στο σύνολό τους τα πέπλα της γοητείας.

Η καθαρή λογική είναι το ξίφος που μπορεί να ανοίξει δρόμο μέσα από την γοητεία. Για να είναι αποτελεσματικό, το ξίφος πρέπει να εξαλείψει τη ρίζα του προβλήματος, δηλαδή την πλάνη της χωριστικότητας. Η καθαρή λογική διαπερνά την γοητεία και αποκαλύπτει την Αγάπη της Θείας Σχέσης ως την Αλήθεια της ύπαρξης.

Για να επιτευχθεί αυτό, το ξίφος της καθαρής λογικής πρέπει να χρησιμοποιηθεί με Απρόσωπη και, συνεπώς, Παγκόσμια προοπτική.

Μία συγκεκριμένη καταστάλαξη καθαρής λογικής παρατηρείται στα θεμελιώ-

δη ανθρώπινα δικαιώματά μας που, όντας Παγκόσμια, είναι διαποτισμένα από τις ποιότητες της αγάπης και της θείας σχέσης.

Βασικός προπομπός της διακήρυξης για τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ηνωμένων Εθνών ήταν η ηθική φιλοσοφία του *Ιμμάνουελ Καντ*. Ο Καντ διατύπωσε αναλυτικά το ηθικό του φιλοσοφικό σύστημα της Καθαρής Λογικής και πρότεινε την Κατηγορική Προσταγή ως βασική απάντηση του θεμελιώδους ερωτήματος: «τί είναι η ορθή δράση;»

Ο Καντ όρισε μερικές διαφορετικές, αλλά στενά συνυφασμένες διατυπώσεις της κατηγορικής προσταγής, από τις οποίες τρεις αναφέρονται εδώ:

- I. Ως Παγκόσμιος Νόμος της Φύσης: «Να ενεργείς μόνο σύμφωνα με το αξίωμα, το οποίο θέλεις ταυτόχρονα να μπορεί γίνει καθολικό δίκαιο».
- II. Ως δήλωση της Ανθρωπότητας: «Πράττε έτσι ώστε να χρησιμοποιείς την ανθρωπότητα τόσο στο πρόσωπό σου όσο και στο πρόσωπο κάθε άλλου ανθρώπου, πάντοτε συγχρόνως ως σκοπό και ποτέ απλώς και μόνον ως μέσο».
- III. Ως δήλωση Αυτονομίας: «Να ενεργείς με τέτοιο τρόπο, ώστε η αρχή στην οποία στηρίζεται η πράξη σου να μπορούσε να γίνει παγκόσμιος νόμος».

Όμοια με την ποίηση, οι διατυπώσεις αυτές μεταφέρουν τον φθόγγο της Αλήθειας – διαισθητικά τις νιώθουμε ως Αληθινές. Είναι αληθινές, καθότι Παγκοσμίως Έλλογες. Εκφράζουν την Ενέργεια της Καθαρής Λογικής.

John Hemming

Ας αφιερώσουμε 3 λεπτά για να οραματιστούμε ή να συλλογιστούμε πάνω στην τονική σκέψη της φετινής συνδιάσκεψης, με ιδιαίτερη αναφορά στην «ελευθερία από τη γοητεία»:

Ας επιφέρει η καταυγάζουσα ενέργεια της καθαρής λογικής πλήρη ελευθερία από τη γοητεία και ας αποκαλύψει την αγάπη της Θείας Σχέσης

Ένας εύκολος τρόπος ορισμού της γοητείας βρίσκεται στο πλαίσιο της συνήθειας μας να αλληλοεπιδρούμε με το περιβάλλον μας μέσω των φυσικών μας αισθήσεων και να ζούμε στα κέντρα κάτω από το διάφραγμα. Με άλλα λόγια, γοητεία δεν είναι τίποτα περισσότερο ή λιγότερο από την εμπειρία που βιώνει η προσωπικότητα. Όπως γνωρίζουμε, υπάρχει ένας εναλλακτικός τρόπος βίωσης του κόσμου μέσω των αισθήσεων και της συνείδησης του ανώτερου Εαυτού. Όσο καταφέρνουμε να στρέφεται η προσοχή μας προς το ανώτερο ρεύμα, τόσο χάνεται από τη θέα το κατώτερο. Ένας καβαλάρης πάνω σε άλογο αποτελεί μια πολύ γνωστή μεταφορά για τη σχέση ψυχής-προσωπικότητας και υπάρχει μια ιστορία όπου, όταν ο Βούδας ξεκίνησε το ταξίδι του ασκητισμού, το άλογό του κατάλαβε ότι δεν θα το

χρειαζόταν πλέον και πέθανε από μαρασμό. Στερημένη προσοχής, η προσωπικότητα, επίσης, μαραζώνει και πεθαίνει και μαζί με αυτήν ο εθισμός μας στη γοητεία.

Μια ακόμη μεταφορά για τη σχέση ψυχής - προσωπικότητας μπορεί να βρεθεί στις διδασκαλίες του Θιβετανού πάνω στην εσωτερική αστρολογία, για την οποία τρέφω διαρκές ενδιαφέρον. Όταν η ψυχή κατέρχεται σε ενσάρκωση, περνά τα πρώτα επτά χρόνια στην φάση του Κριού, παίρνοντας στην κατοχή της το φυσικό σώμα. Στην ηλικία μεταξύ 7 και 14 ετών –στη φάση του Ταύρου– αναπτύσσεται και αποκτά κατοχή του συναισθηματικού σώματος. Μεταξύ 14 και 21 ετών περνά στη φάση των Διδύμων, όπου μαθαίνει να χρησιμοποιεί τη διάνοια και ούτω καθεξής, σε μια σειρά από στάδια έως ότου επέλθει ο θάνατος. Στο μεταξύ, η προσωπικότητα περιφέρεται κυκλικά, κατά μυστήριο και συμβολικό τρόπο, μέσα από τις ζώνες του ηλιακού διαστήματος με εντελώς αντίθετη φορά και από την τριβή που προκαλεί η κίνηση των δύο αυτών αντιτιθέμενων τροχών –ο ένας της αλήθειας και ο άλλος της γοητείας– προβάλλει ο μαθητής.

Αυτή η διαδικασία απόκτησης κατοχής από την ψυχή εκτελείται με τη μεσολάβηση του ανώτερου νου, των συναισθημάτων και του αιθερικού σώματος. Σε αυτό το πλαίσιο, το ενδιαφέρον μου είναι στραμμένο στην δεύτερη φάση ανάπτυξης, αυτήν του συναισθηματικού σώματος. Σε αντίθεση με το φυσικό και το νοητικό σώμα που διαιρούνται σε ανώτερο και κατώτερο τμήμα, το συναισθηματικό σώμα υπάρχει ως μία επταπλή μονάδα. Μια παράμετρος αυτού είναι ότι, έως ότου ξεκινήσει η κατοχή της χωριστικής διάνοησης, πριν την εφηβεία, το παιδί παραμένει ευαίσθητο – μέσα στα όρια της εξελικτικής του ανάπτυξης– σε ολόκληρο το φάσμα των πιθανών συναισθηματικών επιδράσεων. Κατά τη διάρκεια αυτής της παιδικής φάσης, όπου κυβερνά η φαντασία, βρισκόμαστε πλησιέστερα από ποτέ στις ψυχές μας, τουλάχιστον μέχρις ότου –σε μια ανώτερη στροφή του σπειροειδούς– εμπλακούμε στο πεδίο του νου και, τότε, αυτό που στην παιδική ηλικία αποτελούσε μια ασυναίσθητη σύνδεση, εξελίσσεται σε μια εξίσου άμεση, αλλά αυτή τη φορά συνειδητή, σχέση. Μόνο οφέλη μπορούμε να έχουμε, εάν στη μάχη ενάντια στη γοητεία ακολουθήσουμε τη συμβουλή του Χριστού και γίνουμε σαν τα μικρά παιδιά.

Irene Maschio

Ας επιφέρει η καταυγάζουσα ενέργεια της καθαρής λογικής πλήρη ελευθερία από τη γοητεία και ας αποκαλύψει την αγάπη της Θείας Σχέσης

Κοιτάζω τα ζοφερά κύματα της αστρικής θάλασσας να χτυπούν αλύπητα πάνω στην ανθρωπότητα. Ακούω την κραυγή και προσπαθώ να βοηθήσω.

Όμως, με σκεπάζει το σκοτάδι και αναρωτιέμαι πού βρίσκομαι και ποιος είμαι; Είμαι αυτός που υπηρετεί, στο φως της ψυχής στέκω, αλλά δεν βλέπω πάντα, δεν ξέρω πάντα τί να πράξω. Προσπαθώ και αποτυγχάνω, απωθούμενος από το ίδιο σκοτάδι που προσπαθώ να μετασηματίσω. Έτσι στέκω, στέκω γαλήνια και διαλογίζομαι, καλώντας το διαυγές καθαρό φως να φωτίσει τον δρόμο.

Η αλληγορία του Πλάτωνα για το σπήλαιο μπορεί να με βοηθήσει. Είμαστε σαν φυλακισμένοι σε ένα σκοτεινό σπήλαιο. Αντιδρούμε στις σκιές που προβάλλονται στον τοίχο ενώπιον μας πιστεύοντας ότι είναι η πραγματικότητα. Ο θάνατος, η ασθένεια και ο πόνος δείχνουν τόσο αληθινά, όσο και οι «ωραίες» εικόνες, όπως η επιτυχία, μια στοργική οικογένεια, ένα καλό επάγγελμα. Σε αυτά είμαστε προσκολλημένοι και η εξαφάνισή τους προκαλεί μεγαλύτερη οδύνη, διότι ακόμα και οι ωραίες εικόνες θα εξαφανιστούν εφόσον δεν είναι πραγματικές. Όμως, κάποια μέρα, ένας από τους φυλακισμένους δραπετεύει, βγαίνει έξω από τη σπηλιά και ανακαλύπτει το φως του Ήλιου. Το διαυγές φως της καθαρής λογικής τον απελευθερώνει από τις σκιές της πλάνης και της γοητείας. Τώρα βλέπει, τώρα γνωρίζει τί η Πραγματικότητα είναι. Βρίσκει νόημα, βρίσκει σκοπό.

Η αγάπη προς τους συνανθρώπους του τον σπρώχνει να στρέψει την πλάτη του στο φως. Επιστρέφει, μέσα στο σκοτάδι, μέσα στο σπήλαιο για να απελευθερώσει τους άλλους, αλλά αυτοί αντιδρούν, τον απειλούν, δεν θέλουν να αλλάξουν.

Βλέπω αυτή την αντίδραση στους συνανθρώπους μου. Βλέπω την ίδια αντίδραση στα σώματά μου, στο νου μου, στα συναισθήματά μου, στο φυσικό μου σώμα. Δεν θέλουν να αλλάξουν, δεν θέλουν να υποστούν την αφόρητη πίεση και το πυρ που θα τους μετασηματίσει σε διαμάντια.

Ωστόσο, άπαξ και η Πραγματικότητα γίνει γνωστή, δεν υπάρχειπισωγύρισμα ή επιστροφή. Ας γίνει το Θέλημά Σου, όχι το δικό μου. Και καθώς διαλογίζομαι επικαλούμαι το φως της καθαρής λογικής να λάμψει στον δρόμο.

Και, καθώς βρίσκομαι στο φως, πώς υπηρετώ; Ακούω την κραυγή και προσπαθώ να βοηθήσω.

Ζητώ από το φως της **καθαρής λογικής να αποκαλύψει την Αγάπη της Θείας Σχέσης** έτσι ώστε να κατανοήσω, έτσι ώστε να μπορέσω να βοηθήσω.

Βλέπω την πλάνη της χωριστικότητας, βλέπω την Αγάπη και ύστερα βλέπω τον Σκοπό να πραγματοποιείται στον κόσμο.

Επιτρέπω στο φως να περάσει μέσα από τα σώματά μου και να λάμψει, συνδέοντας συνειδητά το Πνεύμα με τον κόσμο των ανθρώπων. Και, ολόκληρη η δημιουργία ανταποκρίνεται.

Ένας δρυοκολάπτης φαίνεται να με ακολουθεί οπουδήποτε πηγαίνω ώστε να μου υπενθυμίζει να έχω δύναμη και πίστη.

Το ουράνιο τόξο λάμπει εντονότερα από ποτέ μέσα από κάθε παράθυρο και προκαλεί τον θαυμασμό μου όταν το βλέπω στον ουρανό σε στιγμές που το χρειάζομαι περισσότερο – και η καρδιά μου πλημμυρίζει πάλι με χαρά.

Στέκω, γαληνεύω, παρατηρώ, κινούμαι σε αρμονία με την Ψυχή.

Ελεύθερος από γοητεία, είμαι ΕΝΑ με το ΟΛΟ.

* * *

Οραματισμός:

Ανύψωση στο Φως της Καθαρής Λογικής

“Ο Νόμος της Ομαδικής Προόδου” αναφέρεται σε έναν ιδιαίτερο τύπο ενέργειας που επιφέρει τη συνοχή των μονάδων ενός ομίλου, συγκροτώντας τις έτσι σε έναν ζώντα οργανισμό. Μερικές φορές αποκαλείται “ο Νόμος της Ανύψωσης” γιατί αφορά τα μυστήρια της ομαδικής αντίληψης και των διευρύνσεων της συνείδησης και του ρόλου που παίζει κάθε μονάδα στη γενική πρόοδο μιας ομάδας. Ορισμένα μεγάλα τρίγωνα ενέργειας θα βρεθούν στο άτομο και συνεπώς όλο και περισσότερο στην ανθρωπότητα. Τότε οι “δυνάμεις της δημιουργικής ζωής” θα κυκλοφορούν από το “σημείο μέσα στο κεφάλι” (το κεφαλικό κέντρο) κατά μήκος της “γραμμής προς την καρδιά” και κατόπιν με το κέντρο του λαιμού θα σχηματίζουν ένα “τρίγωνο πύρινου φωτός”... Όταν αυτό αποπερατωθεί, τότε ο Νόμος της Ομαδικής Προόδου αρχίζει οριστικά να λειτουργεί και να ελέγχει.

I. Ευθυγράμμιση και Κυκλοφορία της Ενέργειας:

- (α) Οραματιζόμαστε την ευθυγραμμισμένη προσωπικότητα σε επικοινωνία με τον Ανώτερο Εαυτό.
- (β) Αισθανόμαστε τις «δυνάμεις της δημιουργικής ζωής» να διαχύνονται από τον Ανώτερο Εαυτό καθοδικά και να κυκλοφορούν γύρω από τα αιθερικά κέντρα κεφαλής, καρδιάς και λαιμού σχηματίζοντας ένα «τρίγωνο πύρινου φωτός».
- (γ) Βεβαίωση:
*Ας κυκλοφορεί η ενέργεια κι ας ελέγχει
“ο Νόμος της Ομαδικής Προόδου”.*

ΟΜ

II. Ομαδική Συγχώνευση:

Οραματιζόμαστε τον Νόμο της Ομαδικής Προόδου να ενεργοποιεί και να συνέχει όλους τους αληθινούς εξυπηρετητές σε «έναν ζωντανό οργανισμό».

Ηχούμε το μάντραμ:

Είμαι ένα με τους αδελφούς μου στον όμιλο και ό,τι έχω όλα είναι δικά τους. Είθε η αγάπη που βρίσκεται μέσα στην ψυχή μου να διαχυθεί προς αυτούς. Είθε η δύναμη που είναι μέσα μου να τους ανυψώσει και να τους βοηθήσει. Είθε οι σκέψεις που δημιουργεί η ψυχή μου να φτάσουν ως αυτούς και να τους ενθαρρύνουν.

III. Ανύψωση:

Ο σκοπός του Νόμου της Ομαδικής Προόδου είναι ΑΝΥΨΩΣΗ. Φανταζόμαστε την ομαδική συνείδηση να ανταποκρίνεται σ' αυτό τον σκοπό και ενιαία να ανυψώνεται στην βουνοκορφή της μύησης.

Στέκουμε ως ένας όμιλος πάνω στην βουνοκορφή.

ΟΜ

IV. Στοχαστική Ενατένιση:

Ζούμε στην βουνοκορφή, πάνω από τις ομίχλες της γης. Εκεί, στο διαυγές φως της καθαρής λογικής, βλέπουμε την αληθινή ζωή.

V. Πλανητική Ευθυγράμμιση και Κυκλοφορία της Ενέργειας:

Οραματιζόμαστε την Αγάπη της θείας σχέσης να κυκλοφορεί γύρω από το πλανητικό «τρίγωνο πύρινου φωτός».

Πλανητικό κέντρο κεφαλής: **Σαμπάλλα**

Πλανητικό κέντρο καρδιάς: **Ιεραρχία**

Πλανητικό κέντρο λαιμού: **Ανθρωπότητα** — Αντιπροσωπεύεται από τον Νέο Όμιλο Εξυπηρετητών του Κόσμου πάνω στην βουνοκορφή.

VI. Ομαδική Εφέλκυση:

**Είθε η Δύναμη της Μίας Ζωής να διαχυθεί μέσω του ομίλου όλων των αληθινών εξυπηρετητών.
Είθε η Αγάπη της Μίας Ψυχής να χαρακτηρίζει τις ζωές όλων όσοι ζητούν να βοηθήσουν τα Μεγάλα Όντα.
Είθε να εκπληρώσω το μέρος μου στο Ένα έργο με αυταπάρηση, αβλάβεια και ορθό λόγο.**

ΟΜ

* * *

Διάλειμμα πέντε λεπτών

Αστρολογία και η Αποκάλυψη των Θείων Σχέσεων

Μια συζήτηση με τους Ευαγγελία Τσαβδάρη και Ted Capstick

«Ο Χώρος είναι Οντότητα!» Το αιθερικό σώμα αυτής της μεγάλης Ζωής είναι «το πεδίο για τη νοήμονα δραστηριότητα των ενοικουσών Ζωών του Σύμπαντος, ...και ...ο παράγοντας που τις συσχετίζει είναι η συνείδηση και τίποτε άλλο». Αληθινή αστρολογία είναι η μελέτη αυτού του πεδίου σχέσεων μέσω της αφυπνιζόμενης ενόρασης.

Η Ευαγγελία Τσαβδάρη είναι σύμβουλος ψυχολογικής αστρολογίας με υπόβαθρο σπουδών στην Ιστορία, την Αρχαιολογία και την κοινωνική ανθρωπολογία. Έχει επαγγελματική άδεια συμβούλου ψυχικής υγείας, είναι μέλος της Ελληνικής Εταιρίας Συμβουλευτικής και της Ευρωπαϊκής Εταιρίας Συμβουλευτικής. Η Ευαγγελία ίδρυσε το Πάναστρον, μια οργάνωση που δημιουργήθηκε για την προώθηση της ορθής αντίληψης και χρήσης της Αστρολογίας.

Ο Ted Capstick σπούδασε μαθηματικά και έχει διατελέσει Προϊστάμενος Οικονομικών στο Εθνικό Σύστημα Υγείας της Βόρειας Ουαλίας. Ο Ted ασχολείται επαγγελματικά με την εσωτερική αστρολογία από το 2007. Είναι παλιό μέλος της Θεοσοφικής Εταιρίας και τακτικός ομιλητής στις Θεοσοφικές στοές και τα θερινά σχολεία του Ηνωμένου Βασιλείου.

Ακολουθούν ερωτήσεις και συζήτηση

* * *

**Ομαδικός Διαλογισμός:
Επιτρέποντας την Είσοδο στο Φως**

Βλέπε σελ. 4 -5

* * *

Λήξη